

- - [AMK Watch](#)
 - [Reconquista](#)
 - [Domů](#)
 - [NA ČLÁNKY](#)
-

Represivní tolerance 1965 - 2015

Před 50 lety byl publikován text, který podnítil rozvoj extrémně manichejského, rozpolceného myšlení, které je tak typické pro stoupence multikulturně levičácké ideologie. Žádná jiná ideologie není schopna na jedné straně kázat pacifismus, lidská práva, pravdolásku, toleranci a zároveň tak nenávistně vystupovat proti názorovým oponentům a prosazovat omezování práv i svobody slova.

Naprostá většina cenzorských zásahů, omezování svobody projevu, tabuizace témat a kriminalizace názorů v současném západním světě vzešla z iniciativy těch, kteří se hlásí k boji za lidská práva, antirasismus, antifašismus a toleranci.

V roce 1965 vyšla esej s názvem Represivní tolerance. Autorem byl neo-marxistický filozof Herbert Marcuse, nejvlivnější člen tzv. Frankfurtské školy a ideový lídr západní Nové levice. Tato esej byla ve své době velmi populární a čtená.

Polovina 60-tých let byla dobou, kdy se rodila západní Nová levice. V USA probíhal boj za práva černochů, demonstrace a protesty. Různá černošská, alternativní a ultralevičácká hnutí se dál radikalizovala a vymezovala proti tradiční většinové společnosti. Přibývalo policejních zásahů proti agresivním anarchistům a militantním černochům, což pokaždé vyvolalo ostrou kritiku ze strany levičáků, kteří odsuzovali údajný policejní stát, represivní systém, diskriminaci apod.

Právě této kritice systému a společnosti se věnuje úvodní část eseje. Marcuse zde tvrdí, že v demokratických státech Evropy a Ameriky se rozvinuly nové formy dominance, že tam stále panuje vykořisťování a útisk menšin a levičáckých aktivistů.

Argumenty

Společnost západu na přelomu 50. a 60-tých let byla společností, kde vládla víceméně konzervativní a křesťanská bílá střední třída. Marcuse na tuto většinovou společnost zaútočil.

Kritizoval ji za to, že udržuje status quo - zavedený systém tradičních hodnot, kde školství k těmto hodnotám vychovává mládež, kde instituce i zákony vyžadují dodržování slušných konzervativních konvencí apod. Podle něj si taková společnost vytváří bariéry proti prosazování odlišností a alternativních (levičáckých) proudů i přesto, že zde platí ústavou zaručená svoboda projevu i tolerance k názorům zleva i zprava.

Podle něj byla tolerance v tehdejších liberálních společnostech nerovnoměrně aplikována. Píše, že: *"Tato sociální struktura má tendenci oslabovat efektivitu tolerance disidentských a opozičních hnutí a*

posilovat konzervativní a reakcionářské síly."

Už samotná "normálnost" konzervativní společnosti a její "normální" způsob myšlení prý brání tomu, aby se prosazovaly levičácké alternativy, odlišné menšiny a úchylky. Marcuse píše, že v tomto systému dochází k "neutralizaci" alternativní opozice a že *"efektivní disent je zablokován už tam, kde by se mohl volně vynořit."*

Nezapomíná se ohánět ani právy menšin a volat po odebrání práv těm, co je kritizují : *"Malým a slabým menšinám bojujícím proti falešnému vědomí se musí pomáhat. Pokračování jejich existence je důležitější, než zachování zneužitých práv a svobod, které poskytují ústavní moc těm, co tyto menšiny utiskují."*

Řešení : represe a cenzura

Podle Marcuseho byl tehdejší systém represivní v tom směru, že byl nakloněn konzervativnímu, normálnímu myšlení a hodnotám. Východisko je podle něj takové, že je nutné systém vychýlit na opačnou stranu. A to prý *"může vyžadovat zjevně nedemokratické prostředky."*

Dále pokračuje, že tyto prostředky *"by mohly zahrnovat odebrání tolerance k projevu a shromažďování skupinám a hnutím, které podporují šovinismus, rasovou a náboženskou diskriminaci" atd.* To završuje tvrzením, že zavedení nových pořádků by vyžadovalo *"netoleranci k hnutím pravice a toleranci k hnutím na levici."*

Své argumenty podporuje odkazováním na fašismus. Tvrdí, že poválečná společnost je stále ohrožena vzestupem "nacismu" a proto prý je *"mimořádné přerušování práva na svobodu projevu a shromažďování ospravedlnitelné"*.

Tedy každý, kdo bude označen za rasistu, xenofoba, fašistu, nacistu, homofoba, či islamofoba má ztratit právo projevu a má být odstraněn z veřejného života. To vše postupně přešlo ve větší či menší míře do praxe v mnoha západních zemích.

Liberální tolerance je podle Marcuseho také cílem, ale současně tvrdí, že tolerance závisí na míře rovnostářství v dané společnosti. Dokud je tedy společnost (z pohledu neomarxistů) diskriminační, nehumanistická a nerovnostářská, tak nemá být všeobecná tolerance uplatňována.

Takže plnohodnotná tolerance všech názorů může být zavedena až poté, co se neomarxistům podaří vytlačit všechny opačné názory a zničit všechna nacionální a konzervativní hnutí. Až budou mít všichni výhradně rovnostářské, multikulturní, genderové, antirasistické a neomarxistické názory, tak může být nastolena plnohodnotná liberální tolerance.

Marcuse připouští i totalitářské praktiky, když píše : *"Systematické odebrání tolerance k regresivním a represivním názorům a hnutím může být dosaženo pouze rozsáhlým nátlakem, který by se rovnal sociálnímu převratu."*

Současný psychologický teror, propaganda a agresivní nátlak ze strany politicky korektních, neomarxistických organizací, politiků a aktivistů jsou důkazem, že si západní Nová levice tyto věty vzala opravdu k srdci.

Ospravedlněné násilí

Připouští, že jím navrhovaný nový pořádek povede k podpoře marxistického radikalizmu a naopak k potlačení opačných proudů. A následně to ospravedlňuje, včetně násilí.

Tvrdí, že *"násilí proudící z rebelie utlačovaných tříd"* pomáhá ukončit vykořisťování. Jako příklad uvádí rudé revoluce, zejména čínskou kulturní revoluci a kubánskou revoluci, které byly v roce 1965 mezi levičáky velmi populární. Podle něj tyto krvavé bolševické revoluce přinesly *"civilizační pokrok"*.

Těmito větami Marcuse dodal levičáckým aktivistům podnět k ospravedlnění jejich vlastního násilí v boji za lásku, toleranci a humanismus. Tím přispěl k rychlému vzestupu násilných akcí a agresivních projevů na demonstracích ve druhé polovině 60-tých let, včetně teroristických útoků spáchaných ultralevičáckými radikály.

Diktatura marxistických filozofů

Podle Marcuseho je možné jasně rozdělit názory, instituce a hnutí na ty progresivní (směřující k nastolení levičácko-humanistické, rovnostářské společnosti) a na ty regresivní, které pokládá za diskriminační a vykořisťovatelské. Píše, že *"Potlačení těch regresivních je základním předpokladem k posílení těch progresivních."*

Zároveň se zabývá otázkou : Kdo má být tou autoritou s pravomocí rozhodovat, jaké názory a hnutí jsou ty diskriminační a regresivní, které je třeba netolerovat a zakázat ?

Marcuse navrhuje *"demokratickou výchovnou diktaturu"* intelektuálů. Píše, že by to měla být *"malá skupina a ne nutně z těch volených reprezentantů lidu"*.

Podle něj tedy má vzniknout nová elita složená z neomarxistických filozofů, progresivních levičáckých intelektuálů a lidskoprávních "odborníků", kteří by měli dostat moc rozhodovat, jaké názory, hnutí a hodnoty budou zakázány.

I to se do jisté míry stalo v následujících desetiletích realitou. Vznikly různé komise, výbory pro dohled na politickou korektnost, antirasismus a rovnostářství. Veřejný prostor a média zaplnili humanisticko-levičácký intelektuálové a z nich se vyprofilovala "elita" s výsadním právem určovat co jsou naše "demokratické" evropské hodnoty a jaké názory nepatří do "moderní" společnosti.

Counter-education

Marcuse také apeloval na změnu tehdejšího školství a vzdělávání, které, podle něj, pomáhá udržovat konzervativní hodnoty a brání prosazování levičáckých alternativ. Marcuse volá po *"nových a přísných restrikcích ve vyučování a v praktikách vzdělávacích institucí"*.

Tím inspiroval neomarxistické hnutí Nové levice k útoku na vzdělávací systém a obsazování pozic ve školství. Výsledkem bylo rozvrácení a zamoření školského systému politickou korektností, výukou multikulturalismu, genderu a podobných levičáckých pavěd.

Marcuse nejen kritizuje tehdejší školství a vzdělávání zato, že funguje "v rámci dominantních hodnot" , ale kritizuje i nestrannost a politickou neutralitu vzdělávacího systému.

Píše : *"Taková strojená neutralita slouží k pokračujícímu akceptování dominance vítězů v mysli člověka."* A dál pokračuje slovy : *"Dokud se studenti nenaučí myslet v opačném směru, budou inklinovat k ukládání faktů do dominantního rámce hodnot."*

Jde mu v podstatě o to, aby studenti byli vychovávaní k proti-společenskému myšlení, k opozici a destruktivní kritice hodnot většinové bílé společnosti. Právě tato destruktivní kritika všeho vlastního je tak typická pro neomarxistickou ideologii.

Nabádá k ovlivňování zejména mládeže. Píše, že základna pro šíření nových levičáckých hodnot musí být vytvořena *"ve vzdělávání těch, kteří ještě nejsou vyzrálí, v mysli mladých lidí."*

Jeho argument, že avantgarda progresivních studentů, umělců, humanitních profesorů a intelektuálů hraje zásadní roli a může měnit společnost skrze vzdělávací systém, významně ovlivnil celé hnutí a motivoval jej k vybudování multikulturních, politicky korektních a neomarxistických základen přímo na půdě západních univerzit a vysokoškolských ústavů.

Závěr

Marcuseho koncept represivní tolerance byl nadšeně přijat a adoptován levičáckým studentským hnutím - jádrem tehdy vznikající Nové levice. Postupně se rozšířil i v západní Evropě a stal se imanentní součástí neomarxistického stylu myšlení.

Jak neomarxismus získával moc a pronikal do politiky a vlivných organizací, došlo k tomu, že tyto zhoubné myšlenky se otiskly i do zákonů, mezinárodních smluv a do politiky i rozhodování mezinárodních institucí. Výsledkem je, že systém, politika i legislativa západních států i celé EU je nastavena jednoznačně proti tradičním národům, proti národním hnutím, proti odpůrcům imigrace a je vychýlena výrazně ve prospěch imigrantů, odlišných menšin a stoupců multikulturně levičáckých a proti-národních myšlenek a hnutí.

Represivní tolerance po 50 letech

Kde se lidskoprávní humanisté, pravdoláskaři a "tolerantní" multikulti levičáci dostali dlouhodobě k moci, tam dnes vládne propaganda, psycho-terorismus, cenzura a pronásledování.

Dodnes se západní neomarxistické levičáctví nese pevně v duchu dichotomního, černobílého myšlení a užívání dvojího metru. Zde je pár příkladů z nedávné doby :

1. Odpůrci imigrace nesmí dostat prostor v médiích

Když vyjimečně v České televizi dostane prostor někdo s proti-imigrantskými názory, spustí to nenávislnou reakci, která se často přetaví do oficiální stížnosti adresované Radě ČT. Těchto stížností se objevilo už několik, například :

Stížnost na pořad Události, komentáře dne 25. 8. 2015

Předmětem stížnosti byla reakce na prý "zcela nepřijatelný" výběr hostů do diskuze o uprchlické krizi. Hlavní požadavek byl, stejně jako u dalších stížností, aby v TV nedostával prostor nikdo s "xenofobními" názory.

Autoři stížnosti byli etnolog Michal Pavlásek a aktivistka a dokumentaristka Apolena Rychlíková. Ke stížnosti se podpisem připojilo přibližně 100 dalších levičáckých aktivistů a lidskoprávních intelektuálů.

Tvrdí, že pozváním kritiků imigrace ČT *"přispívá k šíření paniky, strachu a legitimizování názorů založených na nenávisti a demagogii."*

Podle signatářů petice by ČT měla zvat jen *"experty na migrační otázky působící na mnoha fakultách a katedrách vysokých škol, sociální antropology a etnology, odborníky stojící za portálem Migraceonline, řadu expertů na migraci z FHS UK, FSS a FF MU v Brně atd. "*

Přesně v linii neomarxistického dvojího metru a ideologie Frankfurtské školy : nikdo, kdo nemá multikulturně levičácké názory nesmí dostat prostor. A právo veřejně diskutovat musí být vyhrazeno pouze elitě multikulturně levičáckých "odborníků".

2. Vyloučit islamofoby z diskuze

Levičák, aktivista a publicista Petr Bittner ve svém článku z 19.12.2014 na portálu Deník referendum explicitně požaduje vyloučení anti-islamizačních názorů z veřejné diskuze.

Píše, že liberální přístup a otevřená diskuze prý *"jádro islamofobního postoje legitimizuje a uznává jako svého rovnocenného partnera v diskusi."* Podle něj je třeba *"vyčlenit islamofobní stanovisko z demokratické debaty odhalením jeho fašistických předpokladů"*.

Dál uvádí, že : *"Islamofobie není legitimní stanovisko, s islamofobem se nediskutuje."*

Tento názor není rozhodně ojedinělý. Výzvy k vyloučení odpůrců imigrace z veřejné diskuze a výkřiky jako "S nácky / rasisty / xenofoby se nediskutuje" se objevují pravidelně na levičáckých webech a diskuzích.

3. Inspirace Čínou

Zde je komunikace brněnských aktivistů z Amnesty International a Org. pro pomoc uprchlíkům, kteří reagují na útoky nacionálních hackerů a domlouvají se, jaké podniknout kroky proti našemu webu (kliknutím na obrázky je zobr. v plné velikosti). Jedna z variant, která se jim zamlouvá, je následovat příklad totalitní čínské cenzury internetu a plošně blokovat přístup přes IP adresy. Připomeňme, že Amnesty bojuje za lidská práva a pravidelně pořádá také akce na podporu Tibetu.

Re: White media a sýrska demoška a vyhrožovanie na FB

From: [Ivan Prouza <ivan.prouza@opu.cz>](mailto:ivan.prouza@opu.cz)

Fri, Jan 16, 2015 10:49 AM

To: marta.kom@centrum.cz

ahoj,

já bych určitě rád něco podnikl. Bohužel zatím jediné, co v té věci vím pochází z médií, teda kupř. články v hospodářkách, kterého by se dalo chytit, pokud nemám nic lepšího..?

"Česká republika by se však podle Balaše mohla pokusit o **nápravu diplomatickou cestou**. „Konečnicou při řešení diplomatickou cestou by mohly být vzaty v úvahu také mezinárodní závazky států v oblasti lidských práv," míní Balaš.

Podle zprávy **ministerstva vnitra o regulaci extremismu na internetu** by mohly také české úřady následovat příkladu Číny a dalších restriktivnějších režimů a **zablokovat přístup českých IP adres na extremistické webové stránky**. Problémem tohoto opatření je, že by česká vláda snadno mohla být obviněna z cenzorských zásahů.

Částečnou pomoc může představovat i mediální tlak. Například po medializaci článku oslavujícího atentátníka Breivika nakonec autoři White Media text stáhli, radikální výroky odvolali a zveřejnili mírnější verzi.

O dva roky později se podařilo přesvědčit FBI, aby vypnula i českou verzi Blood and Honour. Stalo se to ovšem až ve chvíli, kdy britská policie označila stránku za teroristickou." (z <http://domaci.ihned.cz/c1-60537240-white-media-kyuzi-americke-svobode-projevu-na-webu-buji-cesky-ultrapravicovy-extremismus>)

Tedy bychom se mohli pokusit navázat nějaký dialog na diplomatické úrovni, případně zkusit zatlačit na úřady, aby to pro české IP bloky, což se teda dá jednoduše obejít přes jinou IP, ale pro kupu z lidí, co tam chodí by to asi problém byl :-)

i.

Dne 6.1.2015 v 20:48 martina jahodová napsal(a):

Ahoj Ivane,
to bybylo super na ně zatlačit, ale už jsme to zkusili a jsme na ně krátkí, protože jsou registrovaní v Kalifornii, ikdyž je to možná alibismus od Čes.úřadů..ale co jsem měla zprávy od Míry Brože, proromského aktivisty z Prahy a Piráta, tak FBI už nějak zakročuje i tam..ale je to všechno takové konspirativní.:) Jinak bychom měli nějaký postup zvolit, protože už vím, že mi příště zase něco udělají, mají mě v merku a nová hesla ani doufázové přihlašování přes FB už nepomůže, už se celkem děsí, co zas přijde.:)

měj se pěkně

Martina

Amnesty International Brno

tel: 774 353 234

e-mail: marta.kom@centrum.cz

www.amnesty-brno.estranky.cz

> Od: Ivan Prouza <ivan.prouza@opu.cz>

> Komu: "martina jahodová" <marta.kom@centrum.cz>

> Datum: 05.01.2015 13:28

> Předmět: Re: White media a sýrska demoška a vyhrožovanie na FB

>

ahoj,

4. Referendum NE

Referendum je spravedlivý nástroj přímé demokracie, kde si lidé mohou sami rozhodnout, co chtějí. Lidskoprávní aktivisté a neziskovky referenda většinou plně podporují. Ale jen tehdy, když se jim to hodí.

Ministr vnitra přišel v listopadu 2014 s návrhem, že o přijímání imigrantů by si měli občané rozhodnout v referendu. Naprostá většina společnosti tento záměr uvítala.

Ne všichni ale byli nadšení. Vlna nenávistných reakcí přišla ze strany lidskoprávních humanistů a multikulti levičáků. Padala i obviňování z rasismu a narážky na nacismus.

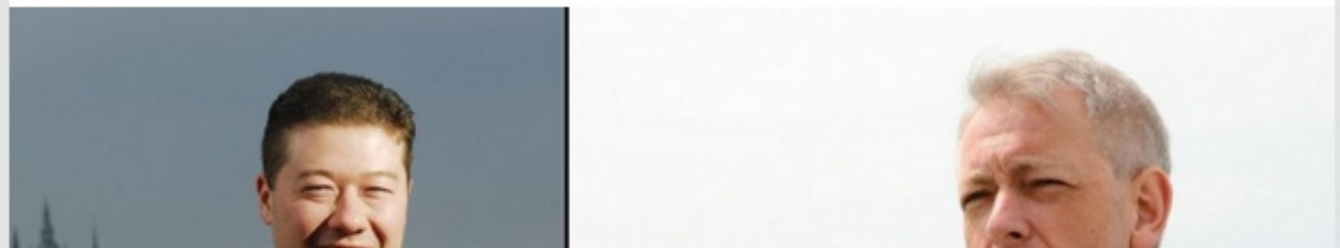
Ukázka reakcí z levičáckých webů na návrh na uspořádání referenda :

Tomio Chovanec

Ondřej Slačálek

1. 12. 2014

Ministr Chovanec chce vyhlásit referendum ohledně přijetí syrských uprchlíků. Sázi tím na nahnědlou kartu.

PETR FISCHER
komentátor HN

Chovanec v roli xenofobního plašila

Ministr vnitra Milan Chovanec dobře věděl, proč to říká, když v televizní debatě prohlásil, že o případném přijetí syrských uprchlíků, trpících důsledky dlouhodobé občanské... [více](#)

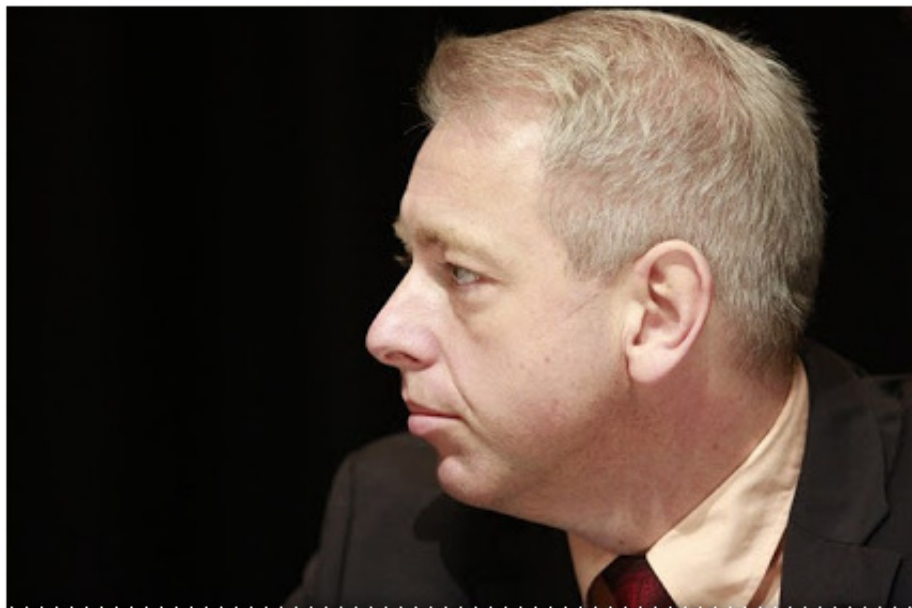
[Tweet](#)

Luděk Kvapil

Öffentlich geteilt - 30.11.2014

#neonazis

Esence zbabělého populismu okořeněná o nepochopení rozdílu mezi virou a národem. #čssd #Chovanec #neonazis

[Übersetzen](#)

O příjmu uprchlíků by mohli Češi rozhodnout v referendu, řekl Chovanec

zpravy.idnes.cz

Příjem syrských uprchlíků do České republiky je závažná otázka, o které by měli v budoucnu občané rozhodnout v referendu. Ministr vnitra Milan Chovanec (ČSSD) to řekl České televizi. Zatím podle něj není jasné, kolik běženců by mohlo

+1

O příjmu uprchlíků by mohli lidé rozhodnout v referendu, řekl Chovanec - iDNES.cz

Příjem uprchlíků do České republiky je tak závažná otázka, že by o ni měli v budoucnu občané rozhodnout v referendu. Ministr vnitra Milan Chovanec (ČSSD) to řekl v Otázkách...

ZPRAVY.IDNES.CZ | BY ZDEŇKA TRACHTOVÁ

Apolena Čubi Rychlíková via **Josef Šlerka**

.16 hrs · 👤

....ajo.

[See Translation](#)

[Like](#) · [Comment](#) · [Share](#)

👍 3 people like this.

Hugo Fibiger To už ministerstvo nakupuje Cyklon B?

[See Translation](#)

10 hrs · Edited · [Like](#) · 👍 1

Zuzana Brejcha Zbabele a populistické. A peníze za referendum si může ušetřit, při té silné islamofobii v Česku.

[See Translation](#)

6 hrs · [Like](#)

britskélisty

skutečnost je vždy složitější

FO
LS

[AKTUÁLNÍ VYDÁNÍ](#)

[ARCHIV](#)

[TÉMATA](#)

[NEJČTENĚJŠÍ ZA 7 DNÍ](#)

[AUTOŘI](#)

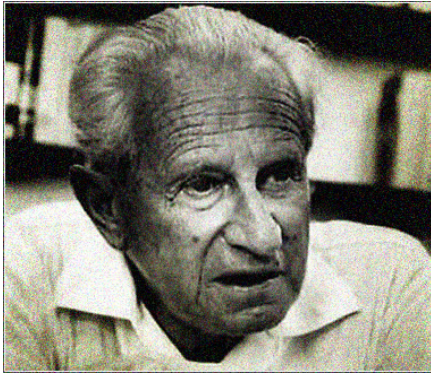
[PŘÍSPĚ](#)

Referendum o ministrových rasismu?

30. 11. 2014 / [Karel Dolejší](#)

Ze zástupců občanského sektoru, propagátorů lidskoprávní demokracie a tolerance se najednou stali nejagresivnější odpůrci tohoto referenda. Bylo jim totiž jasné, jak by referendum dopadlo. Opět se naplno ukázalo jaké je jejich demokratické a tolerantní cítění.

[Zpět na články](#)

Copyright (c) 2015 [White Media CZ](#)

1518